

II.

Z'n hert zong en sprong en van 's Zaterdag kon hij met moeite nog 'n beetje eten inkrijgen; en 's nachts kon hij niet slapen. Hij zat recht in z'n bed; telde en hertelde z'n geld; overwoog hoe hij ging ontvangen worden.

Hij zag zijne Stanse hare armen naar hem uitstrekken, hare vloeren wangen kneuterig aanbieden en.... Z'n lippen snoerden samen, lik de zijden boorden van een fluweelen zaksken; z'n hoofd helde voorover; hij greep in de ruimte en... klots! daar nu met z'n droomen, hij droei het bed uit! Gusten! Gusten! Lachend kroop hij op en nu slapen hoor!

's Anderendaags 's morgens, stak de eerste zilveren straal der herfstzon, Gusten 's oogen open. Hij schoot, opgewekt wi 'n leeuwerk, 'n kruisken slaande, 't bed uit en of hij waschte, en plaste, en borstelde en streek!.....

't Duurde bijna twee uren, maar hij stond er toch flink bij: 'n haarkuif, wi 'n zingende grasleeuwerk; 'n wit en geel blinkende ketting, geregen van 't een vestezaksken naar 't andere; 'n zijden neusdoeksken, esthetiek gefronst, op de borst; 'n blinkenden gouden ring aan den vinger; en om de braaien spannend, tot op de glanzende, fijn gebekte knopschoenen, rechtaf broeksken en op al